

foreslaaede og i Motiverne til § 9 siges der udtrykkeligt paa den allerførste Side, hvor det hedder, at dette Forhold stemmer ogsaa med det ældre Udredelsesforhold uden nogen mærkelig Differenee. Vi have nu i 3 Dage stridt om Keiserens Skjæg eller om Intet, og jeg vilde derfor tilraade, at man fattede sig kort om saadanne Udbetydeligheder. Tiden er kostbar.

Bregendahl: Jeg havde nærmest ønsket i gaar at udtale mig umiddelbart efter at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Distrikt (Mourier) havde talt, for at imødegaae en Øtring af ham, som jeg troer er urigtig; men jeg kunde da ikke faae Ordet, og nu glæder det mig, at jeg ikke dengang kom til at udtale mig. Thi den samme urigtige Anskuelse, som han udtalte, er gjentagen idag og gjentagen med Styrke, ja efter den sidste Taler's Øtringer maa jeg endogfaa, ved at imødegaae den tilsigtede urigtige Anskuelse, udsætte mig for at gjøre mig skyldig i, som han sagde, at tale om Keiserens Skjæg, men det faaer at være det samme. Naar man i en Sag som den nærværende, der angaaer Fordelingen af Skatter mellem to Dese eller to Klasser af Befolkningen, har et Lovforslag fra Regjeringens Side, som gaaer ud paa en Fordelingsmaade; som med Hensyn til den ene af disse Klasser af Skatteydere maa ansees at være urigtig, men den foreslaaede Fordelingsmaade imidlertid understøttes af en Mængde i Forsamlingen, saa kommer man i en ubehagelig Stilling ved at tage den Part, som man anseer at være den forurettede, i Forsvar. Man bliver let betragtet som om man stillede sig paa et altfor eenfaldigt, et for snevert Standpunkt. Imidlertid, ogsaa denne Ristco vil jeg paatage mig, og derfor ikke lade mig afholde fra at udtale, hvad jeg anseer for at være Ret. De fleste Talere have paaberaabt sig den Øtring, som indeholdes i Motiverne, at Kjøbstæderne efter den nye Fordelingsmaade ikke blive højere bebyrdede, end de have været tidligere; der haves deri allerede et vigtigt Argument for at forsvare den foreslaaede Fordelingsmaade, naar en saadan Anskuelse udtales fra Regjeringens Side; men jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at der ogsaa er udtalt Noget i Motiverne, som synes at tyde hen

paa, at Regjeringen har været i nogen Tvivl i den Henseende. Det er navnlig i Motiverne Pag. 20 og 21, hvor Motiverne give en kort Udsigt over, hvorfor den nu foreslaaede Fordelingsmaade ikke kan ansees bebyrdende for Kjøbstæderne. Det første Motiv, som opstilles der, maa jeg tilståe, at jeg ikke ret forstaaer. Det er ikke for at gjøre en statistisk Bemærkning med Hensyn til Motivernes Afværelse, men det er, fordi jeg ikke forstaaer, hvad der tilsigtes. Der tales nemlig Pag. 20 nederst paa Siden om, at Kjøbstædernes Hartkorn have deeltaget i nogle af de Skatter, som skulde medregnes i Ligningskatterne, men saa tilføies der, „desuden maatte, affeet fra den her foreslaaede Skatteregulering Kjøbstædernes tidligere privilegerede Hartkorn have deeltaget lige med andet privilegeret Hartkorn i Udgifterne til Fourage og Marschpenge.“ Det Udtryk „maatte“ staaer noget besynderligt, jeg kan ikke ansee det andet end synonymt med „burde“, altsaa Argumentationen, hvorfor Kjøbstæderne nu skulde tage en større Deel end der ellers vilde paa hvile dem, og derved formindste den hidtil bestaaende Skattebyrde for Hartkornsbrugere, det er altsaa den, at de ikke hidtil have taget Deel deri. Men jeg troer, det er en særegen Argumentation; der er vist neppe, idetmindste fra Regjeringens Standpunkt, Tale om at, naar Fortskjellen skal udjævnes mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn, at da det privilegerede Hartkorn nu skal beskattes saa meget højere, af den Grund, at det ikke hidtil har været det. Man paalagges vist ikke en større Byrde, fordi Bedkommende tidligere har været frie, man søger at udfinde det rette Fordelingsfundament, og lader Fortiden være glemt, men gjør ikke Fortiden til Fremtiden. Den anden Trost Kjøbstæderne faae i Motiverne er ogsaa meget ringe. Jeg skal herved først gjøre opmærksom paa, at den Taler, som først idag havde Ordet, bemærkede, at efter Motiverne skal Godtgjørelsen for Hæstendredningen kun udredes af Landets Hartkorn; men der staaer udtrykkeligen baade Landets og Kjøbstædernes Hartkorn. Den Frist, som her gives Kjøbstæderne, er, at de ikke udenfor deres Hartkorn skulde deeltage i Godtgjørelsen for Hæstendred-